Джузеппе Унгаретті

Місячна ніч (без розгадки)

Перекладач: В.Стус

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Пильнує недрімотна висота.
Крізь місячне сяйво сторожа
спускається тихо.
Зоряна білість моря.
Оперення холоду
стелиться по землі й зникає.
Рівнина. Надія.
Шириться мовчки
хвиль чекання.
Ах, нарешті. Від звірів сюди
світять нам мрії
водоростей нічних.
Прагни світла!
Чудовий берег
молить милостині у вітру.
Злети до сяєва!
Найглибші смертні
йдуть туди — повітря в повітря.
Дюни зважнілі:
шукай світ білим,
досконалим, вічним у небутті.